

гинת נוי

פרשת וישב פסקא ה

מאת הרוב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיווצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרט-LOB

תשפ"ה, גליון מס' דז טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ה]

לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן ואшибינו דבר וישלחו מעמק חברון ויבא שכמה (לו, יד)

כשהקב"ה רוצה להוריד נשמה לעולם, הנשמה לא רוצה לרדת מתחת כסא הכבוד לעולם זהה, היא מפחדת מה יהיה גורלה בגין אדם שיורדתו בו.

והקב"ה מונחים אותה, שיש תרוייג מצות שאדם צריך לעשות, יהיה לה נתת רוח מזה. אבל הנשמה אומרת להשכית, הרי גלוי וידוע לפניך שיש מצות שלא תלויים בגין אדם עצמו, אפילו שישתדל וירצה לעשות, כגון פדיון הבן, שאם יתחנן, אולי הילד הראשון יהיה בת. או מצות ביום, אם אין לו אח, או אפילו יש לו אח אولي יש לו ילדים, או שלוחה הקנו אם לא הזדמננו לו, או יתום במצות כבוד אב ואם, ועוד ועוד וכך - لكن הנשמה מפחדת לרדת לעולם הזה וזה הפחד שלה.

אבל השכית קורא לנשמה וمبקש אותה, בבקשתה, ואומר לה: "לך נא ראה את שלום אחיך", תרדי למיטה לראות שלום איך ישראל, ולעוזר להם ללמד אותם ולתקן אותם, "ויאת שלום הצאן", רמז לישראל שנקראים צאן, כאמור "צאן אדים אתם", "ויאшибנו דבר", ואшибנו את ישראל הרחוקים מהתורה וממצוות להשתדל להשיב אותם התשובה, ולעוזר להם, ולהסביר להם בלשון רכה, ולקרב אותם לתורה ולמצוות ולמעשים טובים. "וישלחנו מעמק חברון", אז הקב"ה מכיריה אותה, וישלחנה "מעמק" ר"ת מקור - עליון - מקום - קדוש "חברון" מהחברה הקדושה של הנשמות הנמצאים תחת כסא הכבוד. "ויבוא שכמה" ויבטיח לה שאם תרד ותשתדל בכל כוחה לעשות מצות, שתuttle חזרה, תחזור אליו למקום חוצבה, ותקבל עליה גזירותו יתברך, וירדה, והבטיחה: "ויבוא שכמה" ר"ת - שכחה - כפול - מן – השמים.

ה' יזכה לנו על נשמתנו, ולהשתדל לעשות כל המצוות, וכל מצוה שלא יוכל לקיים נצער עליה, ונלמד תורה שהיא כנגד כל המצוות שבן אדם לא יכול לקיים מסיבות שאמרנו למעלה, ונחויר נשמתנו נקייה מסודרת ומלאה מצות ומעשים טובים למקום חוצבה, ונקבל אותה בתקיית המתים בביאת משיחינו, ובבניון מקדשינו, נקייה זכה ונעימה. ואם נזכה ונטהר נשמתנו, ונגרים עליון וזכות וטויה, ונטהר גם גופנו שיהיה זק וטהור כמו הנשמה, אז ה' יזכה בחינו לפגוש ולראות מלך המשיח, כאמור הפסוק "עין בעין יראו בשוב ה' ציון", ב Maherah bimino amen.

[ו]

שלחה אל חמיה לאמר (לח, כה)

שלחה אל חמיה לאמר – שיין שם השם במספרות העליונות. חי'ית – הוא זעיר מלשון חכו ממתקים. כתף היא כניסה ישראל, נקראת כלת, משה השכינה.